

Konf. 13.7 (zm.CoP14)*

Kontrola handlu rzeczami osobistymi i przedmiotami gospodarstwa domowego

ODWOŁUJĄC SIĘ do Rezolucji Konferencji 10.6 w sprawie Kontroli handlu okazami będącymi pamiątkami turystycznymi uchwaloną przez Konferencję Stron na jej 10 spotkaniu (Harare, 1997) oraz Rezolucję Konferencji 12.9 w sprawie rzeczy osobistych i przedmiotów gospodarstwa domowego uchwaloną na jej 12 spotkaniu (Santiago, 2002);

MAJĄC NA UWADZE, iż Artykuł III, paragraf 3 (c) Konwencji nie zezwala na wykorzystywanie okazów gatunków z Załącznika I do celów komercyjnych w kraju importu;

UWZGLĘDNIAJĄC Artykuł VII, paragraf 3 Konwencji wyznaczający warunki, na jakich okazy będące rzeczami osobistymi lub przedmiotami gospodarstwa domowego wyłączone są z przepisów Artykułów III, IV, V Konwencji;

UWZGLĘDNIAJĄC ponadto, iż Konwencja nie definiuje terminu “rzeczy osobiste lub przedmioty gospodarstwa domowego”;

UWZGLĘDNIAJĄC że wyłączenie z Artykułu VII, paragraf 3 Konwencji nie odnosi się do gatunków z Załącznika I będących upominkami importowanymi przez osobę powracającą do Kraju swego stałego pobytu:

UWZGLĘDNIAJĄC ponadto, iż zwolnienie z Artykułu VII, paragraf 3 Konwencji nie odnosi się do okazów gatunków z Załącznika II będących upominkami importowanymi przez osobę powracającą do Kraju swego stałego pobytu w przypadku gdy okazy te zostały pozyskane z ich naturalnego środowiska w Państwie wymagającym przed wywozem takich okazów uzyskania zezwolenia na ich wywóz;

UZNAJĄC jednakże, że kraje eksportu często nie wymagają zezwolenia na wywóz;

MAJĄC NA UWADZE, że dla Stron innych niż Strony eksportujące lub importujące takie okazy gatunków są wyłączone z przepisów CITES na mocy Artykułu VII;

UZNAJĄC iż aktualnie Strony wdrażają Artykuł VII, paragraf 3 w różny sposób, oraz że powinno istnieć jednolite zastosowanie zwolnienia w stosunku do rzeczy osobistych oraz przedmiotów gospodarstwa domowego;

ZWAŻYWSZY na Rezolucję Konferencji 11.11 (Rev. CoP14), w sprawie regulacji handlu roślinami, uchwaloną przez Konferencję Stron na jej 11 spotkaniu (Gigiri, 2000) i poprawioną na jej 13 spotkaniu (Haga, 2007), zalecającą limit ilości pałeczek deszczowych na osobę na użytek osobisty;

ZWAŻYWSZY na Rezolucję Konferencji 12.7 (Rev. CoP14), w sprawie ochrony i handlu jesiotrami i wiosłonosami uchwaloną przez Konferencję Stron na jej 12 spotkaniu i poprawioną na jej 13 i 14 spotkaniu zalecającą limit ilości kawioru na osobę na użytek osobisty;

ZWAŻYWSZY, że Konwencja nie stanowi specjalnych przepisów dla hali lotniska (włączając w to sklepy wolnocłowe), porty wolnocłowe lub strefy bezcłowe jako że uznaje się prawo każdej ze Stron do suwerenności na całym swym terytorium oraz do odpowiedniego stosowania Konwencji;

UNZAJĄC, iż części oraz produkty pochodzące z gatunków wymienionych w Załączniku I i II są stale i w szerokim zakresie sprzedawane jako okazy będące pamiątkami turystycznymi i że okazy gatunków wymienione w Załączniku I są w niektórych krajach stale oferowane do sprzedaży w sklepach z upominkami na międzynarodowych lotniskach oraz w innych miejscach obsługi (włączając w to obszary wolnocłowe) oferowane w szerokim zakresie podróźnym przekraczającym granice;

UZNAJĄC, iż sprzedaż okazów gatunków z Załącznika I w miejscach międzynarodowej odprawy może zachęcać, umyślnie lub nieumyślnie, do nielegalnego eksportu takich rzeczy, oraz że taki eksport jest przedmiotem zaniepokojenia odnośnie ochrony takich gatunków;

PRZYJMUJĄC DO WIADOMOŚCI, iż sprzedaż pamiątek będących okazami gatunków z Załącznika I może stanowić znaczny udział w handlu, co może stanowić zagrożenie dla przetrwania takich gatunków;

UZNAJĄC, iż nadal panuje szeroko zakrojona społeczna ignorancja odnośnie celu i wymagań Konwencji oraz krajowego ustawodawstwa odnoszącego się do handlu zagrożonymi gatunkami;

UZNAJĄC ponadto, że międzynarodowe lotniska, porty morskie oraz przejścia graniczne stwarzają doskonałą możliwość wystaw edukacyjnych informujących podróżujących o wymaganiach Konwencji, oraz że sprzedaż okazów będących pamiątkami turystycznymi w takich miejscach może się poważnie zmniejszyć dzięki informacjom edukacyjnym;

PRZYJMUJĄC DO WIADOMOŚCI iż Artykuł XIV, paragraf 1, Konwencji zezwala Stronom importującym i eksportującym do podjęcia ostrzejszych środków krajowych;

UWZGLĘDNIAJĄC, iż skuteczna implementacja niniejszych przepisów zostanie wzmocniona poprzez wyjaśnienie kwestii środków podjętych przez Strony zgodnie z Artykułem XIV, paragraf 1;

KONFERENCJA STRON KONWENCJI

POSTANAWIA, iż w rozumieniu Artykułu VII, paragraf 3 termin „rzeczy osobiste lub przedmioty gospodarstwa domowego”, odnosi się do okazu, który:

- a) Stanowi mienie osobiste lub nie jest posiadany w celach komercyjnych;
- b) Został legalnie nabyty; oraz
- c) W czasie importu, eksportu lub reeksportu był albo:
 - i) Niesiony lub zawarty w bagażu podróżnym, lub;
 - ii) Stanowi część mienia osobistego osoby zmieniającej miejsce zamieszkania;

POSTANAWIA również, że dla celów niniejszej Rezolucji termin „okaz będący pamiątka turystyczną” odnosi się tylko do przedmiotów osobistego użytku lub majątku ruchomego gospodarstwa nabytego poza Państwem stałego zamieszkania posiadacza i nie odnosi się do żywych okazów;

ZGADZA SIĘ, iż Strony powinny:

- a) Regulować międzygraniczny ruch legalnie pozyskanymi, stanowiącymi mienie osobiste żywymi zwierzętami z gatunków wymienionych w Załącznikach CITES zgodnie z Rezolucją Konferencji 10.20;

b) Nie wymagać pozwolenia na eksport ani certyfikatów reeksportowych dla rzeczy osobistych lub przedmiotów gospodarstwa domowego będącymi martwymi okazami, częściami lub produktami pochodzącymi z gatunków wymienionych w Załączniku II oprócz:

i) Gdy Strona została poinformowana poprzez otrzymanie powiadomienia z Sekretariatu i na stronie internetowej CITES, że druga ze Stron zaangażowanych w handel wymaga takich dokumentów; lub

ii) W następujących przypadkach, gdy ilość przekracza ustanowione limity:

– Kawior z gatunków jesiotra (*Acipenseriformes* spp.) – maksymalnie do 250 gramów na osobę, w opakowaniu oznakowanym zgodnie z Rezolucją Konf. 12.7 (zm. CoP14);

– “Pałeczki deszczowe” z rodziny *Cactaceae* spp. – do trzech na osobę;

– Okazy gatunków krokodyla – do czterech okazów na osobę;

– Muszle skrzydelnika olbrzymiego (*Strombus gigas*) – do trzech okazów na osobę;

– Konik morski (*Hippocampus* spp.) – do czterech okazów na osobę; oraz

– Muszle przydaczni (*Tridacnidae* spp.) – do trzech okazów, z których każdy może być jedną całą muszlą lub dwiema pasującymi do siebie połowami, nie więcej niż 3 kg na osobę;

c) zapoznać ograny celne ze sposobem traktowania przedmiotów osobistego użytku lub majątku ruchomego gospodarstwa zgodnie z CITES;

d) Powziąć wszelkie niezbędne kroki, włączając w to inspekcję i dostarczenie informacji handlowcom, w celu zakazania handlu pamiątkami turystycznymi będącymi okazami gatunków z Załącznika I w miejscach międzynarodowej odprawy takich jak międzynarodowe porty lotnicze, porty morskie oraz przejścia graniczne a w szczególności strefy wolnocłowe będące poza celnymi punktami kontrolnymi;

e) Dostarczyć informacji poprzez wystawy i inne formy we wszystkich znaczących językach, w

miejscach międzynarodowej odprawy, informować podróżnych o celach i wymaganiach Konwencji jak też o ich odpowiedzialności w związku z międzynarodowymi i krajowymi przepisami w sprawie eksportu i importu okazów dzikiej fauny i flory; oraz

- f) Przy współpracy z krajowymi i międzynarodowymi agencjami turystycznymi, przewoźnikami, hotelami i innymi stosownymi organami, powziąć niezbędne kroki w celu uświadomienia turystów i osób z przywilejami dyplomatycznymi podróżujących za granicę o kontrolach eksportu i importu, jakie obowiązują lub będą obowiązywały, pod kątem przedmiotów pochodzących z gatunków CITES;

ZALECA, aby Strony stosowały się do wytycznych zawartych w załączniku do niniejszej Rezolucji, jeśli pragną zmienić listę zawartą w ust. b) pkt ii) powyżej;

NAKŁANIA żeby:

- a) Wszystkie Strony w pełni wypełniały wymagania Artykułu III Konwencji w sprawie pamiątek turystycznych będących okazami gatunków z Załącznika I; oraz
- b) Kraje importujące doświadczające problemów z importem okazów będących pamiątkami turystycznymi do powiadomienia stosownych krajów eksportujących oraz Sekretariatu CITES;

NAKAZUJE Stałemu Komitetowi rozważenie sposobów pomocy każdej ze Stron która powiadomi Komisję o trudnościach w zastosowaniu niniejszej Rezolucji;

ZACHĘCA Strony do dostosowania krajowego ustawodawstwa do niniejszej Rezolucji;
oraz

UCHYLA poniższe Rezolucje:

- a) Rezolucja Konferencji. 10.6 (Harare , 1997) – Kontrola handlu okazami będącymi pamiątkami turystycznymi; oraz
- b) Rezolucja Konferencji. 12.9 (Santiago , 2002) – Rzeczy osobiste i przedmioty gospodarstwa domowego .

Załącznik

Wytyczne dla wprowadzania zmian na liście rzeczy osobistych i przedmiotów gospodarstwa domowego stanowiących okazy gatunków objętych Załącznikiem II z limitami ilościowymi

1. Każdą propozycję dodania, usunięcia i wprowadzenia innej zmiany na liście rzeczy osobistych i przedmiotów gospodarstwa domowego stanowiących okazy gatunków objętych Załącznikiem II z limitami ilościowymi, w tym z ustalonym limitem ilościowym, powinna zgłosić Strona.
2. Propozycja powinna zawierać udokumentowane informacje i uzasadnienie, łącznie ze wskazaniem, czy propozycja ta jest zgłaszana przede wszystkim dla celów egzekwowania przepisów , czy też ze względu na ochronę ochrony przyrody.
3. Strony powinny dołożyć wszelkich starań, aby uniknąć niepotrzebnego rozszerzania listy rzeczy osobistych i przedmiotów gospodarstwa domowego z limitami ilościowymi.
4. Mając na względzie udokumentowanie takich propozycji przedkładanych przez Strony Konferencji Stron w celu omówienia i podjęcia decyzji, zaleca się, aby każda taka propozycja zawierała następujące informacje:
 - a) ocenę oddziaływania propozycji, opartą na konsultacji z Państwami występowania, krajami – producentami i krajami – konsumentami; oraz
 - b) ocenę zdolności do egzekwowania propozycji.

* Zmieniona na 14 spotkaniu Konferencji Stron